

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı

BDP

Sayı: 118
Tarih: 26.10.2011

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye'de 9 milyonu aşkın emeklinin yaşamış olduğu sorunların tespit edilmesi ve çözüm yollarının belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci Maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

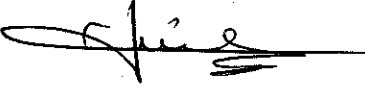
Aytaç AKAT ATA

Batman Milletvekili

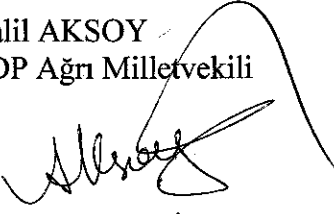

3. Pervin BULDAN
BDP Iğdır Milletvekili

4. Hasip KAPLAN
BDP Şırnak Milletvekili

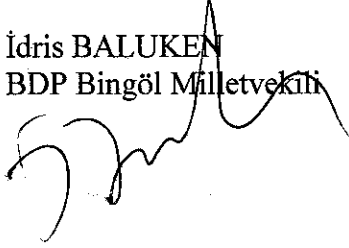

5. Sırrı SAKIK
BDP Muş Milletvekili

6. Murat BOZLAK
BDP Adana Milletvekili

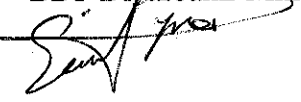
7. Halil AKSOY
BDP Ağrı Milletvekili

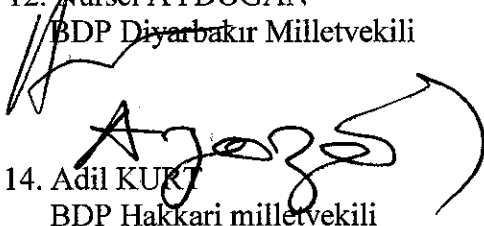

9. İdris BALUKEN
BDP Bingöl Milletvekili

10. Hüsamettin ZENDERLİOĞLU
BDP Bitlis Milletvekili

11. Emine AYNA
BDP Diyarbakır Milletvekili

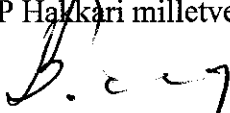

12. Nursel AYDOĞAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

13. Altan TAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

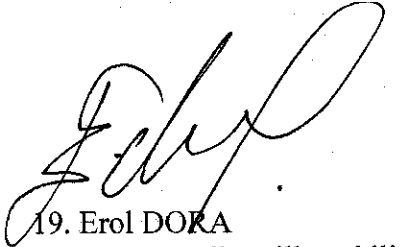

14. Adil KURT
BDP Hakkari milletvekili

15. Esat CANAN
BDP Hakkari milletvekili

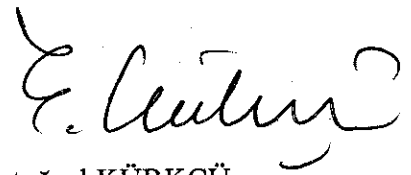
16. Sırrı Süreyya ÖNDER
BDP İstanbul Milletvekili

17. Sebahat TUNCEL
BDP İstanbul Milletvekili

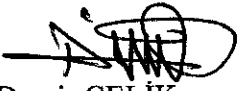

18. Mülkiye BİRTANE
BDP Kars milletvekili

19. Erol DORA
BDP Mardin milletvekili

20. Ertuğrul KÜRKÇÜ
BDP Mersin Milletvekili

21. Demir ÇELİK
BDP Muş Milletvekili

22. İbrahim BİNİCİ
BDP Şanlıurfa Milletvekili

23. Nazmi GÜR
BDP Van Milletvekili

24. Özdal ÜÇER
BDP Van Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye’de bugün itibariyle emekli olan, emeğinin karşılığını alamayan, örgütlenmesinin önüne yasal engeller çıkarılan, aldığı maaşla geçinemeyen, açlık ve yoksulluk sınırının altında yaşamını sürdürmek zorunda kalan 9 milyonu aşkın emekli bulunmaktadır.

Mevcut iktidar emekliler ile çalışanlar arasındaki ücret uçurumunu düzeltereğini vaat etmesine karşın, bugüne kadar bu konuda herhangi bir çabanın sarf edilmemiş olması, bu uçurumun daha da artmasına neden olmuştur. Çalışanların maaşlarına ek ödemelerle yapılan iyileştirmelerin emeklilik sonrasına yansımaması, emeklilerle çalışanlar arasında maaş farkını ortaya çıkarmakta ve bu durum yapılan her artışla giderek büyümektedir. 5473 Sayılı Kanunla çalışanlara, 2006 yılında 40+40 TL, 2007 yılında 20+20 TL, 2008 yılında ise en düşük 103 TL en yüksek 385 TL ek ödemeler yapılırken emeklilere yönelik böyle bir uygulamanın olmaması mağduriyetlere yol açmıştır. Bugün en düşük Bağ-Kur emeklisine 570 TL, SSK emeklisine 700 TL ve Emekli Sandığı emeklisine 840 TL maaş vererek emekliyi açlık ve yoksulluğa mahkûm etmişlerdir. Sosyal Güvenlik Kurumlarından emekli maaşı alanlar arasında ücret dengesizliğinin yanı sıra, aynı kurumda aynı pozisyondan emekli olanlar arasında da çok farklı maaşlar alınmaktadır.

Emekli maaşları yılda iki kez Ocak ve Temmuz aylarında TÜİK tarafından açıklanan bir önceki altı ayın TÜFE oranı kadar artırıldığından emekliler büyümeden pay alamamaktadır.

Çalışırken aldıklarıyla zor geçinirlerken, emekli olduklarında aldıkları maaşın yarı yarıya azalacağı nedeniyle çalışanlar emekli olmaktan kaçınmaktadırlar.

Son yıllarda sağlık ve sosyal güvenlik alanında yapılan reformlar yalnız aktif çalışma yaşamı içinde bulunan çalışanları etkilememiş, emeklilerin de aleyhine bir sonuç ortaya çıkarmıştır. Sağlık alanında hayata geçirilen reformlar hastaneleri işletme, hastaları ise müşteri olarak görmektedir. Bu nedenle emekliler sağlık kurumuna her gittiğinde, muayene ücreti ve katkı/katılım payı ödemek durumunda kalmaktadırlar. Alınacak sağlık hizmetlerinin birim fiyatı SGK tarafından belirlenmekte, dolayısıyla düşük belirlenen fiyatlar alınacak hizmetleri karşılamaktan uzak olmakta, fiyatın üzerindeki bedel de ne yazık ki emeklilerin ceplerinden çıkmaktadır. Bu nedenle aldığı maaş günlük harcamalarına bile yetmeyen emekliler, kaybettikleri sağlıklarını geri kazanmak için ödemeleri gereken paraları olmadığından hastalıkla boğuşmak zorunda kalmaktadır. Hekim raporuyla kullanılan bazı ilaçlar ve sağlık hizmetlerinin ödeme listesinin dışına çıkarılması, raporlu ilaçlarda eskiden alınmayan ilaç katkı paylarının alınıyor olması kronik rahatsızlıkları bulunan emeklileri zor durumda bırakmaktadır.

Sosyal güvenlikte alınan her türlü primin prim ödeyen için bir karşılığı olması gerekirken, 4956 sayılı yasaya göre kendi nam hesabına işyeri açan emekliler ile herhangi bir işyerinde yeniden çalışmaya başlayan emeklilerden, hiçbir karşılığı olmayan destek primi alınmaktadır. 2003 yılında yürürlüğe giren 4956 sayılı yasadaki haberi olmadığı için destek

primi kesilmesi başvurusu yapmamış olan emeklileri, maliye kayıtlarından tespit eden SGK tarafından on binlerce emekliye toplu prim borcu yazıları gönderilmekte, bu durumda olan emeklilerin emekli aylıklarından resen kesinti yapılmaktadır.

Yine emeklilerin ILO, AIHS Sözleşmeleri ve IHEB Bildirgesi kapsamında sendika kurarak örgütlenme hakkı bulunmasına karşın Türkiye’de yasal düzenlemeler öne sürülerek emekliler sendika kurma hakkından mahrum bırakılmakta ve kurulan emekli sendikaları hakkında da davalar açılmaktadır. Oysa Anayasanın 90 ıncı maddesi uluslar arası sözleşmelerin kanun hükmünde olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Türkiye’de 9 milyonu aşkın emeklinin yaşamış olduğu sorunların tespit edilmesi ve çözüm yollarının belirlenmesi amacıyla Anayasa’nın 98, İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci Maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.